ખેનામે જહાંદાર જાં આફેરી.

ધી ન્યુ

ઓરફીયસ થીએટ્રીકલ કમ્પની.

મુનશી મહમદ ઇબ્રાહીમ "મહેસર" નો

— લખેલો —

સત્યવાદી હરીશ્ચંદ્ર

ખેલના ગાયનો

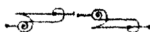

છપાવી પ્રસિધ્ધ કરનાર.

અબદુલ રસીદખાન

મનજર ધી ન્યુ ઓરફીયસ થીએટ્રીકલ કુાં૦

હાલ મુકામ—જ્યોર્જ થીએટર—સુરત.

આવૃત્તિ પહેલી   પ્રત ૧૦૦૦

કીંમત ત્રણ આના.

સને ૧૯૧૯

સુરત લીમડાચોકમાં આવેલા "દેશી મીત્ર" પ્રેસમાં

મગનલાલ વનમાળીદાસે છાપી.

૮૦૮૧

ગુજરાતી કૉપીરાઈટ સંગ્રહ બનામ ખુદા.

હરિશ્ચંદ્ર

સખી— ૧

જય જય ઇંદ્રાસન પતિ ગ્યાની જય સુરપતિ રાની ઇંદ્રાની
રસિયા, રસખાની, આગમજાની, દાની, સાહસ અભિમાની—જય.
સુરજન ન પદ સંગી સુખદાની, દુરજન, મદ ભંગી દુખ હાની,
ભગતી ભગવાની, ગંધર્વાની, ગાતી તુમદર તાહાની,
તેરી મુલતાની, કાશી ધાની, રંભા મેનકા, પટરાની—જય.
કરૂણાકે સાગર, ગુણકે સાગર, નટવર, નાગર નિરમાની—જય.
બાદલ, બિજલી, બખોં, પાની, પાઇ સબપર હય પરધાની,
હય પાનીસે આબાદાની, ઝન નન ઝન ઝન ઝન.
નારદ, શારદ, મુનિ સયલાની, મહિમાં સબને હય પહચાની,
ઇશ્વર ધ્યાની સુરનર માની. જસકે જાની જા વેદાની,
ઝન નન ઝન ઝન ઝન સન નન સન સન સન, છન નન છન.

અપ્સરાઓ— ૨

તેરી સરકારી, હમપર જારી રખ્ખે કરૂણાધારી,
દે આલી જગવાલી, સ્વર્ગ લોકમે,
અયસાહી અધિકારી હમકો ઔર અયસાહી આચારી—તેરી.
રાજ કાજ સરદારી, બલિહારી, બલીહારી
ફુલી સારીઆસાઇશકી ફુલાવરી, જસકી બારી ગુલકારી.
આઇ હય જબ સંકટ ભારી, ટાલી તુમને કર યારી
હય હિતકારી—તેરી.

નારદ— ૩

દિલ સફા ન પાય ઇનસાન.
રહે હાર છાન છાન બુદ્ધિમાન, ગ્યાનવાન.—દિલ.
સચ્ચા રેહનેકા થા વઅદા હરસે કિયા, કિયા, કિયા,
નરને ધ્યાન પર ઉસ વઅદે પર ન દિયા, દિયા, દિયા,
ઝુઠી દુનીયાપર કુરબાન હંય નાદાન ના ફરમાન,

માનવાલે, શાનવાલે, ઉંચે ખાનદાનવાલે,
સરદારી ફરમાન વાલે, સારે જગસે હારે,
જગમેં આનકે હરઆનહંય બે ધ્યાન, ના ફરમાન—દિલ

અપ્સરા— ૪

સત્ય સદન, ચરણુ જગતનાથ, પાપ હરન—સત્ય.
રંક, રાય, કાલ ખાર, પુત્ર, નાર, ધન અપાર,
જાય નહીં સાથ, આય નહીં હાથ.—સત્ય.

નક્ષેત્ર— ૫

મન મયલ મિટે તન તેજ બઢે દે રંગ ભંગકા લોટા
સૌ રોગ ટલે સૌ સોગ જલે કરે ભંગ અંગકો મોટા
જબ તાર જમે, આજાર રમે. નવ હાથ બઢે જી છોટા
તન સાફ, મન સાફ, હો સાફ આદમી ખોટા—મન.
લે કુંદ દુધમેં ઘોલા, તો ભંગ બને અનમોલા.
કર પાંર ભંગકા ગોલા, હરબાર બોલ બમ ભોલા.
ઉઠ ભોર નહાકે ગંગ, ચઢાલે ભંગ, જમાલે રંગ,
નિરાલે ઢંગ, દિખાડે જંગી કુંટી સોટા—મન.

વિશ્વામિત્ર— ૬

કયસે કોઇકા સાચ જાને,
બે ભરોસે, બે ઠીકાને, કયું સુની હુઇ બાત માને?—કયસે.
બીચ જગતકે અનેક જન હયેં, કોઇ બુરે, કોઇ નેક ચલન હમેં,
એકસે સબકે જાન બદન હયેં, બેપરેખે કયા પિછાને?—કયસે.

વિશ્વામિત્ર— ૭

નયે નયે ચલકે કલ બલ છલકે બાન ચલાવું સન સન સન,
ધર્મ પરેખું સતપન દેખું ખુબ લડાવું મયેં તન મન—નયે.
ખેતી બાડી નાશ કરાવું; ફિર જાકર મય માગું ધન.
એક બેશ્યાકો ભેજું, હર લે જાકર ઉસકે સબ સતપન.—નયે
ફિરેં દુખિયારે દુખકે મારે બને બેચારે બન, બન, બન,
દુખ ભરકરજો સત્ય રખેતો, જગ ઉસકો કહે ધના ધના ધન—નયે

જંગલ— ૮

શેર હજારોં જિસને મારા વ્હોબી હારા મખ્ખીસે
પરમેશ્વરને માનુંખકા અભિમાન ઉતારા મખ્ખીસે

બીર બહાદુર સુર સિપાહી, આ.જિ.જ સારા મખ્ખીસે
બતલાવો તો ચલતા હય કયા જો.ર તુમારા મખ્ખીસે
કરે ગર્વ જો હાથી તો જાયગા મારા મખ્ખીસે
પરમેશ્વરને માનુખકા અભિમાન ઉતારા મખ્ખીસે—શેર

ચોબદાર— ૯

દીનાનાથ દયાલકો હો જગદીશ સહાય,
વિશ્વામિત્ર મહા રૂષી ભલે પધારે આય.

હરિશ્ચન્દ્ર—

વ્હો આયે મેરે યહાં, ખડે હમારે ભાગ,
લા ઉન્કો જા કરઃ—ઉંડે ભાગ હમારે જાગ

હરિશ્ચન્દ્ર— ૧૦

મેરે ગુલશનકા અગર કોઇ સમર કામ આયે,
ઇસસે કયા બઢ.કે હય, વ્હો આપકે ગર કામ આયે.—મેરે.
આજ હય કલ નહીં, યેહ દૌલતો દુનિયા કયા હય ?
યહી બિહતર હય કે સબકે મેરા જ.ર કામ આયે.—મેરે.
ખાલ ઔર માંસભી કામ આતે હયેં હ.યવાનો કે,
હ.યફ ! ઇન્સાન ન ઇન્સાનકે ગર કામ આયે !—મેરે.
પાંવ ખિ.દમતસે કભી આપકે હટને કે નહીં
કાટલો શૌક.સે, મેરા જો યેહે સર કામ આયે.—મેરે.

મંગલ— ૧૧

ઇસ પાપી પેટસે હારા, હય પેચ પેટકા સારા
ઇસકે ડરસે હિચકારા, બકરી હય બાઘ બેચારા
બમ્મહન, બનિયા, બનજારા, સબકો ઇસ ઠગને મારા મારા !
મારા, કઇ કઇ હારા, કઇ કઇ જલતા,
જબ યેહે બલતા, કબ યેહે ટલતા, ચલતા પલતા; પલતા
બેટા જા લે રંગ રાગમેં, બાવા બાલે અંગ અસગમેં,
સાધુ સંતમેં જોગ ત્યાગમેં, કોઇ જંગમેં કોઇ લાગમેં,
મટક મટકકે તાન કોર.કે, ભટક ભટકકે આંખ ફોડ.કે,
પગ પર ચડ.કે હાથ જોડ.કે,
સૌ સૌ રસ્તે પેટ ફિ.રાય, થઇ થઇ થતા નાચ નચાયે,

સભી સાધનાં હલકી; ભારી, નીચ, ઉંચકી તાબેદારી.
ભેસ બનાકે, કેમ બઢાકે બયઠે જાકે નાકે નાકે.
લચ્છ બાવન, લખ પન્ચા વન,
સૌ છબ ધારન, મતલબ ફારન, જાચક મંગન રંગતરંગન
બચપન લુચપન, સગપન ઠગપન, સાધન લાખન,
ભેખહ જારન સેવન બંધન, ફાંસી ગરદન,
ચોર લુટારા વારા ન્યારા, સબકો ઇસ ઠગને માર મારા.—ઈસ

તારામતી— ૧૨

જિયરારે કલ નહી પાયો સગરી રતીયારી—જિયરા.
મ્હીં નહીં ભાવે, કછુ ના સુહાવે,
હિયા ડર પાવે, બિહરત છતીયારી,—જિયરા.
ધડકત આંસ, ચઢ રહી સાંસ, જબ સુધ આતી.
ભર આતી છાતી, બીસરતે બતીયાંરી.—જિયરા.

સબ દાસી— ૧૩

કરે તોપે દયા રઘુબીર મહારાની ધીર ધરો કરે.
શોક અગિનમા દેહ ન બાલો, ચિન્તા જવાલ શરીર મહા.

તારામતી— ૧૪

રાત યક સપના મયને બડ અય પ્યારે આજદેખા—રાત
જા પહુંચી મયેં યેક દેસમે, હાય રાજન !
દુર હો જાતે ઉસકા રાજ દેખા,
જાતે ઉસકા તાજ દેખા, લુટ જાતે સબ સાજ દેખા.
સુખપર પડતે ગાજ દેખા—સપના
રાજ તારજ દેખા, તાજ મુહતાજ દેખા
રાજકે રાજાકો આફતમેં અય સરતાજ દેખા—જા.

અપ્સરા— ૧૫

ચંદ્ર સૂર્યકે જોતસી બડે તિહારો તેજ,
સોભે સાહસ સલતા, સુખ સંપતકી સેજ.
ચિરંજીવ રાખે સદા, દુધ, પૂત, સંતાન,
રાજકલા ફુલે કલી, રહે સદા કલ્યાન.

અપ્સરા— ૧૬

હો ન દિલારામ, તો કયા દિલકો આરામ !
દિલકો આરામ, ન તો જીનેસે કામ—હો.
આંખોને કાતિલકી બરછી હય મારી.
મયેંબનકે મતવારી, હૂં કાતિલ પરવારી,
હય જીસે બેજારી ! લાચારી ! લાચારી !—કયા દિલકો.

શેઅર

જિસકો અય રશ્કે સનમ તેરી અદા ભાઇ હય,
ઉસકો દુરીમેં તેરી પાસે કઝા ભાઇ હય
ખાકે હમ ખુને જિગર, અશ્ક સદા પીતે હયે,
ઇસ મહબ્બતમેં હમેં દોહી ગિઝા ભાઇ હય—મયેં બનકે.

અપ્સરા— ૧૭

જાવોજી જાન, બડે દાનકે દિલવાનેવાલે !
દાની કહલાનેવાલે, કહકર ફિર જાનેવાલે,
ઉલટા સમઝાનેવાલે, ધોકેમેં લાનેવાલે,
દેનેકે નામસે દો બાતમેં ડર જાનેવાલે !—જાઓજી
દાના કહલાકે ફિર નાદાની કયસી ?
જાચકકો જાંચકે, દેનેમેં આનાકાની કયસી!
દુનિયામેં અયસે દાની, યઅને તુમ જયસે દાની.
તુમ હો ફિર કયસે દાની ? કમ હોંગે એયસે દાની !
જાવો ! જાવો ! બયઠો ! બયઠો !
અયસે કયા હો મુહ તાજોકો દિલવાને ખિલવાનેવાલે!—જાવોજી.

હરિશ્ચંદ્ર— ૧૮

એરી હારી કાહે કાહે તૂ નમાને ગોરી ?
રારકાહેકો કરત એો ગવારી ? મતવારી ના બકારી છોડ સારી
કયસી ઓ નારી તૂ ઢીટાઇ કરત !
ખોઇ તૂને લાજ તોરી સુધ ગઇ આજ તોરી—કાહે
કાહૂકે બચન બુનત નાહીં (સિપાહીસે) કરદેઇસીદમઇસે દુર સિપાહી
ચતુરાઇ, નિઠુરાઇ, બેહયાઇ, બેસવાઇ—કયસી

હરિશ્ચંદ્ર— ૧૯

ચંદ્ર ટલે, સૂરજ ટલે, ટલે પ્રીથી આકાશ
ટલે ન અપને બચનસે અય સ્વામી ર્‌હે દાસ
ધનદુ તનદું, સીસદું, દેદું પ્યારી જાન.
જીતેજી ઇમાન મેં કભી ન ડાલુ હાન.

સસ.રેઆયા— ૨૦

ઓ સ્વામી! ઓ હામી! દીનકે સરદાર,
કુછ રહેમકી તુમ લાવો હમપર માનલો દાતાર!
જાન લો, સબ માલ લો, હમ લોગ હયેં તૈયાર.
તુમ જાનપર રાજાકે મત જિન હાર દો આજાર.
ફૂંક દો હમ સબકો, ડાલો શ્રાપ દે કર માર.
રાજ દો રાજનકો હય ર્‌હે બાર બાર પુકાર.

સબ, રેઆયા— ૨૧

જાવો નહી હમકો છોડકે, આ સકો તોડકે.
બિનતી માંગે નાથ, હાથ હમ જોરકે. જાવો.
રાજી. કરલે રાજાજી. રિપીકો પાંવ પડ.,
જર દેકર; ઘર દેકર; સર દેકર હર ઐાસર.
સાથ હમે યાતો લો, જાવો નાહીં, જાવોના માયાકો મોડકે—જાવો
સમપૂરણ સુખ સમ્પત સારી, જાન પ્રાણ સબ હેચ
જાન માલ ર્‌હેકોન કામકો? રાજ તેરે તાજ બીના આજ,
હરકી યારીસે, તાબેદારીસે, આહોજારીસે, સંકટ બારીસે,
અયરી ખ્વારીસે, વારેંગે હમ આપ પદ.—જાવો.

હરિશ્ચંદ્ર-તારામતિ-રોહિત-૨૨

અય સ્વામી, અબ જાતે હય હમ, દો જાનેકા ફરમાન

વિશ્વામિત્ર—

જાવો, હટકા ફલ પાવો અપને જાકે, હો હયરાન!
ઇશ્વર તુમકો મેરી બાતોંકા જલ્દી દે કુછ ગ્યાન.

હરિશ્ચંદ્ર-તારામતિ-રોહિત—

રાજી. હયેં હમ ઉસ મરજીપર જો દિખલાયે ભગવાન.

સબ—

ઓ માયાલુ જગતનાથ! હાય! હાય! હાય!
આજ હમ હુવે અનાથ! હાય! હાય! હાય!

જનમેં, બનમેં છનેમે તેરા સાથી દીનાનાથ હો !
હામી હો તેરી અય નામી ! સત્યતા !

પહલા બાબ તમામ હુવા.

હરિશ્ચંદ્ર-તારામતિ-રોહિત-૨૩

ગુજ઼ર હય દસ્તે ગુર્બતમે, વતનસે હય સફર અપના,
તુંહી વાલી હય અયમ્રી, બેકસીમે દાદગર અપના—ગુજ ર.
ન દવલતકી તમન્ના હય ન ખ્વાહિશ હય હુ.કૂમતકી,
હ. ખ્વાહિશહય કે તેરી યાદમે દિન હો બસર અપના--ગુજ ર
તુઝીસે કામ હય અવ્વલ, તુઝીસે કામ આખિરકો.
તકાન્ન આયેગી દુનિયા રહે, ન હોગા માલો જરઅપના—ગુજ.ર.

હરિશ્ચંદ્ર— ૨૪

માના રવમીકા ફરમાના હમને માના મોતી.
આલમકી આફતમે દહશત કયા ?
જો હરકી બાજી. ખેલેંગા, પામા સો ગમકા લે લેગા,
દુનિયામેં દુખ વ્હો ઝેલેગા
દરિયામેં ડુબેગા હોગા જિસકા લાના મોતી—માના.
મદ હો દદસે સર્દ કયમે ?
હિમ્મત હય જિસકી મર્દાના, ઉસકે હર આસ્રકા દાના,
હય પહચાના મોતી.—માના.

નક્ષેત્ર— ૨૫

ખાવું મયે માવેકા મલીદા, ખાવુ મયેં મોતી–ચૂર લાડવા–ખાવું.
ખાવું મયે પૂરી, બાસોંધી વ ખસ્તા કચૌરી,
ખાવું મયે શકરપાલા દો-સેરા—ખાવુ.
ખાવુ મયેં સિખરન, સુતરફેનિ, રેવડી, મલાઇ,
ખાવું મયેં મથુરાજીકા પેડા—ખાવુ

સબ સાધુ— ૨૬

હમેશા હર નામ ભજતે રહો—હમેશા
સજન સંગત સંતકી સજો.
જો કરે સો ભરે, ભય હરે, જો ડરે તો તરે.
બિસર જા મત ફાંસ જમકો—હરનામ

કર હવસસે, કર નફ્સસે દુશ્મની,
મનકી, તનકી, ધનકી, મોહની હય ફની.
ભર ભવાનીમેં લે ગલે કફની,
જિન્દગાની ચાર દિનકી ચાંદની.
કલ અજલકી હય બની, સરપે ચાદર હય તની,
જલ્દ કરકે નેક કરની છોડો, તોડો દમકા—હરનામ

નક્ષેત્ર— ૨૭

રામ નામકી લૂટ હય, લૂટ સકે તો લૂટ
અંતકાલ પચતાયગા, જબ તન જાવે છૂટ.
ઇસ જગમે જનમાયકે, અય ભગવત કિર્પાલ !
પીનેકો દે ભાંગ તૂ, ખાનેકો તર માલ.

સબ મરદુમ ખ્વાર— ૨૮

નહિં નહિં નજર આયા કહીં કોઇ નર,
થકે થકે ઢૂંઢકર થકે સરાસર.
આને લગા ચક્કર, હાર ગેયે છક કર,
અરે અરે આજ મરે બાટ તક તક કર.
બયઠો જરા ચલકર, ચયન તો લો પલભર,
ઢૂંઢો આકે રાહગીર ફેર રાત ભર.

હરિશ્ચંદ્ર-તારામતિ-રોહિત—૨૯

સરજનહારે પ્રભુ ! નાથ હમારે; તો બીન પતિતન કોન ઉબારે—
સરજ.
જો ભવસાગર ભાવ ભૂલાયે, છિન, તોહિસે નહીં ધ્યાન લગાયે,
વાહુકો નાહીં તુને બિસારે—તો બિન
ગહરી નદિયા, નાવ પુરા ધર્મ પવન બિના પાર ન જાની.
સત્ય સનાતન "તાલિબ" તારે—તો બિન

સબ મરદુમ ખ્વાર— ૩૦

આદમ ! આદમ ! કિસમતસે પાયે હયેં હમને ઇન્સાન !
ઇનકો બલ દેંગે લે ચક્કર, કર લેંગે નોશે જાન !
ચંદ—હમ કડ કડ કડ કડ તોડેંગે હડ્ડી, ચુસંગે આંત,
ચંદ—હમ તોડેંગે સરકો તેડ, તડ મારેંગે ઊસપર દાંત.

સબ—

ગાલ! ગાલ! ફુલે ઉસકે ગાલ!
ચરબી રેગ. નકી છાઇ કયસી ગાલપર!
હમ લેંગે ઇસ્કે બાલ, હમ લેંગે ઇસ્કી ખાલ,
હમ નાચેંગે કુદેંગે અયસે હાલપર—ગાલ

વિશ્વામિત્ર— ૩૧

ઇસ પાપી જગમેં ધન હય અયસે ધર્મી, ઇનસાનકો?
ઇસ ધર્મીકો જિસને દોલત ધનકો છોડા,
છત્રો સિંહાસનકો છોડા, દુનિયાકે દામનકો છોડા,
લેકિન નહી સતપનકો છોડા.
સર પર ખેલા સંકટ ઝેલા રખ્ખા હય ઇમાનકો, ઇમાનકો—ઇસ
અબ રચકે દીગર ઢબ કોઇ, ભારી દુખ ડાલૂં અબ કોઇ,
નીકલે જિસ્સે મતલબ કોઇ, મુઝકોભી માને સબ કોઇ,
ઈંદ્રાસનમેં હબવા કરકે; જો આયા, સો પૂરા કરકે,
બાજી તૂ કિર્તી પાવૂ રખ્ખું અપને આનકો—મમેં આંનકો—ઇસ

રોહિત ૩૨

કયસે ધરૂં મયેં તો ધીર, હાય! મા, કયસી કરૂં મયેં!—કયસે
બાવાકો દુઃખ મોસે દેખો ન જાવે,
ઉડતી કલેજેમેં પીર! હાય! મા, કયસી કરૂં મયેં!—કયસે

ફિરિસ્તે વ પરિયાં— ૩૩

ધન ધન નિરંજન! તૂ સનાતન! તૂ કૃપાજન!
દાતા દુઃખ તારણુ—ધન.
સાથી નહીં માલ; ધન, સાથ ન દે રૂપ; તન,
હય તૂ ભય હારન, અવિનાશી સમ્પૂરન—ધન.

બાબ દૂસરા તમામ હુવા.

સબ સ્તુતી કરનેવાલે— ૩૪

ઉમાપતી નમૂં નમૂં સરણુગતી નમૂં નમૂં,
જટાધારી સંગે લિયે, પારવતી નમૂં—ઉમાપતી.
કરો મહાદેવ દયા, હરો દુઃખ, પીર બિથા,
તેરો નિત નાંમ રટત, જતી, સતી, નમૂં નમૂં—ઉમાપતી

નક્ષેત્ર— ૩૫

અરે નાદાન? અરે બે ધ્યાન? જ.રા તો માન? જ.રા તો માન?
ન ખો તૂ જાન, નહો હ.યરાન, જ.રા તો માન? જ.રા તો માન?
કયસી રાની, કયસી બાની, કયસી લાલાજીકે લાલ,
બાતેં તેરી લમ્બી ચોડી, બાકી સુખા જય ગોપાલ !
રિષીકા માન, જો તૂ ફરમાન, તો હો ઇસ આના તેરા કલ્યાણુ,
અરે અગ્યાન, નકર હ.યરાન, જરા તો માન? જ.રા તો માન–કયસી

તારામતિ— ૩૬

પ્યારા હમારા તૂ હમેં દે અગ્યા જાનેકી.—પ્યારા
ઇશ્વર ઇચ્છા અયસી હય તો લાગે કૌન ઉપાય,
ફેર બદા જો મિલના હો તો ફેર મિલૂંગી આય.—પ્યારા

હરિશ્ચંદ્ર–પ્યારી હમારી જાન નહીં કલ તુઝ બીન પાનેકી,
દૌલત, સમ્પત, અનધન લક્ષ્મી. તન, મન જીવન જાય.
નાર જો તુંમસી હો ન્યારી તો કયશે જીના ભાય ?—પ્યારી

તારામતિ–પ્યારા હમારા તૂ હમેં દે અગ્યા જાનેકી.
સતવન જાને હૂનં તુમારા દે દું અપની જાન,
સત્યપતી રહિયો પિયું પ્યારે ! બિનતી મેરીમાન !—પ્યારા

રોહીત— ૩૭

અરે નહીં મોહેકો છોડ. જારે !—અરે !
હાય ! છોડ. જાવું કયસે ? ચયન પાવૂં મયેં.
ઓ હમારે બાપ પ્યારે !—અરે !

લડ.કો— ૩૮

ખેલો કુદો, ખેલો કુદો, આવ ભાઇ, ખેલો .કુદો,
ગાવ નાચો, મસ્તી કરો, આવ જ.રા ખેલો કુદો—ખેલો,
પઢતે પઢતે અંખી ફુટી
લિખતે લિખને ઉંગલી ટુટી
છોડો છોડો માથા કુટી,
આવ ભાઇ, ખેલો કુદો.—ખેલો.
આયે નહીં, ક ખ ગ ઘ,
ભાય નહીં, ચ છ જ ઝ
દૂર કરો, ત થ દ ધ,
આવ ભાઇ, ખેલો કુદો.—ખેલો.

તારામતી— ૩૯

શીવજી સરન તેહારી, દેવ બિસ્વનાથ ! નમુ.
સીસ નવા નમું નમુ, માથ ઝુકા નમું નમું.—સરન.
પતિ પુત્રકો મેરે, રખ સચાઇસે હરે ભરે, બદીસે પડે.
પાપિ મર્યે વિઘ્નસે ભરી, બિપતા વિથાકી ભરી;
કરો દયા, હરો મહા શોક મેગ નમુ નમું—સરન

તારામતી— ૪૦

હા બેટા ! હ. પ્યારા ! કિસ નિંદોમેં તુ સાયા !
અય પ્યારા ! મદપાર ! આંખ તો ખાલ !
અય નાજો પાલે, આંખો દુખિયાલે !
અય હાર, દુખિયાર ! ઓ પ્યાર ! ઓ પ્યારે !
જાગો તો અય બેટા ! ઉઠો તો અય બેટા !
કુછ માંકો અય બેટા ! મુંહસ તો બોલ.

રાજકુમાર— ૪૧

અકેલે પડે. ભૂલે હયે રાહ બાઠ —અકેલે
રાહ બતાદો મોહે રાજ મહલકી—અકલે.

અપ્સરા— ૪૨

જય ધર્મ રાજા ! જય સત્ય સાજ !
મગલ—જય તાજ છત્રકી,
નક્ષેલ—જય નક્ષેત્રકી,
સબ—જય ધર્મ રૂર ! જય સત્ય ભુપ !
જય હરીશ્ચંદ્રકી ! જય ! જય ! જય !
અહાહાહા ! અહાહાહા ! વાહ ! વાહ ! અહાહાહા !
વાહરે સત્યતા ! વાહરે ગુણ તેરા !
અહાહાહા ! અહાહાહા ! વાહ ! વાહ ! અહાહાહા !
જય હરીશ્ચંદ્રકી ! જય ! જય ! જય ! જય !

બાબ તીસરા તમામ હુવા.